

SXEDIO.57B

14.10.1924: Η ΝΕΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ. ΟΙ ΒΟΥΛΕΣ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΑΣΚΗΣΟΥΝ ΠΙΕΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Οι Κύπριοι περίμεναν για δυο μήνες την απάντηση της νέας Εργατικής Βρετανικής κυβέρνησης στα αιτήματά τους τα οποία επανέλαβαν στις αρχές του χρόνου με την άνοδο της στην εξουσία ελπίζοντας ότι αυτά που τους είχε υποσχεθεί στο παρελθόν ο Λόιτ Τζιορτζ θα γίνονταν πραγματικότητα, αλλά όταν ήλθε απογοητεύθηκαν και πάλι γιατί ήταν πανομοιότυπη με τις απαντήσεις που έδιναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Στη συνεδρία της Βουλής στο Λονδίνο στις **14** Απριλίου **1924** ο βρετανός πρωθυπουργός είπε ότι δεν μελετάτο μεταβολή του πολιτικού καθεστώτος της νήσου.

Λεπτομέρειες δημοσίευσε η εφημερίδα "Ελευθερία" της Λευκωσίας σε ανταπόκριση από το Λονδίνο στις **17.5.1924:**

"Ο **Lieut Commander Kenworthy** ρώτησε τον πρωθυπουργό ποια είναι η πολιτική της Κυβέρνησης της Α.Μ. σε σχέση με το μέλλον της Κύπρου και εάν οι κάτοικοι ηρωτήθηκαν ή θα ερωτηθούν ως προς την μέλλουσα τύχη τους.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η Κυβέρνηση της Α. Μ. δεν έχει υπό σκέψη τη μεταβολή του πολιτικού καθεστώτος της Κύπρου".

Η γραπτή απάντηση του υπουργού Αποικιών όμως ήλθε τον επόμενο μήνα (**18.6**) και ήταν σύμφωνη με τα όσα είχε αναφέρει ο βρετανός πρωθυπουργός στη Βουλή.

Το νεότερο που αναφερόταν στην απάντηση ήταν ότι διεξάγονταν αυτή την περίοδο διαβουλεύσεις για την ίδρυση Γεωργικής Τράπεζας στην Κύπρο.

Αρ. 1285/24
ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Κύπρος, 18 Ιουνίου 1924
Μακαριώτατε,

Σε σχέση με την επιστολή Σας της 25 Φεβρουαρίου 1924, που απευθύνθηκε προς το Μέγα Αρμοστή με επισυνημμένο υπόμνημα όπως διαβιβασθεί στον Υπουργό των Αποικιών, με το οποίο ζητούσατε ίδρυση Γεωργικής Τράπεζας, παραχώρηση ευρύτερων πολιτικών ελευθεριών και αποστολή Επιτροπής προς εξέταση της παρούσης κατάστασης στην Κύπρο, μου δόθηκε η εντολή από την Α. Εξοχότητα να πληροφορήσω τη Μακαριότητά Σας ότι το υπομνημά σας διαβιβάστηκε δεόντως προς τον Υπουργό των Αποικιών, ο οποίος έδωσε οδηγίες όπως πληροφορηθείτε ότι διασκέφθηκε επισταμένα στο υπόμνημα σας, ότι σύμφωνα με πληροφορίες που έχει από τον Μ. Αρμοστή, επί του παρόντος διεξάγονται διαπραγματεύσεις για την ίδρυση Γεωργικής Τράπεζας και ότι σε σχέση προς τα άλλα ζητήματα για τα οποία αναφερθήκατε δεν υπάρχει τίποτε να προστεθεί στις απαντήσεις οι οποίες δόθηκαν ήδη στην Μακαριότητά σας.

Εχω την τιμή να διατελώ
Σεβασμιώτατε
της Μακαριότητος Σας ευπειθής θεράπων
F.D.FENN
Αρχιγραμματέας

Μακαριώτατο
Αρχιεπίσκοπο Κύπρου
Λευκωσία

Το Εθνικό Συμβούλιο δεν τάβαλε κάτω και ενόψει της έναρξης των εργασιών των βρετανικών Βουλών στις 28 Οκτωβρίου 1924, αποφάσισε να απευθυνθεί και σ' αυτές με την ελπίδα ότι θα ασκούσαν πιέσεις στη βρετανική Κυβέρνηση για ικανοποίηση των αιτημάτων των Κυπρίων.

Τελικά το υπόμνημα ετοιμάστηκε από ειδική επιτροπή και στάλθηκε στις **14** Οκτωβρίου με αντίγραφο προς τον Αρμοστή της νήσου.

Με το υπόμνημα που στάλθηκε στους Προέδρους της Βουλής των Λόρδων και της Βουλής των Κοινοτήτων υποβαλλόταν έκκληση προς τους Βρετανούς βουλευτές να βοηθήσουν τους Κυπρίους να ενωθούν με την Ελλάδα:

Εν Λευκωσία Κύπρου, **14** Οκτωβρίου, **1924**

ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΕ

Εκ μέρους και κατ' εντολήν του Εθνικού Συμβουλίου της Κύπρου, του αντιπροσωπεύοντος τον Ελληνικόν Κυπριακόν Λαόν, εκλεγέντος δε επί τη βάσει θεσμών κυρωθέντων υπό **528** αντιπροσώπων εν Παγκυπρίω Συνελεύσει, και του οποίου νομίμως προΐστάμεθα, λαμβάνομεν την τιμήν να απευθύνωμεν την παρούσαν αναφοράν προς την Υμετέραν Εντιμότητα και την Βουλήν των Λόρδων (ή Κοινοτήτων) με την πεποίθησιν ότι η Υμετέρα Εντιμότης θα ευδοκήση να ανακοινώση εν συνεδρία ταύτης το περιεχόμενον της παρούσης μας.

2. Ο Κυπριακός Λαός από της αγγλικής κατοχής και εντεύθεν, κατ' επανάληψιν και δι' όλων των δυνατών μέσων, υπέβαλεν εις την Κυβέρνησιν της Α. Βρετανικής Μεγαλειότητος την αναλλοίωτον αυτού θέλησιν όπως ενωθή μετά της Μητρος Ελλάδος.

Η Βρετανική Κυβέρνησις επανειλημμένως ηρνήθη την πραγμάτωσιν της θελήσεως ταύτης του Κυπριακού λαού, βασισθείσα εις την κατάστασιν ην είχε δημιουργήσει η περί Κύπρου σύμβασις του **1878** προς την σύναψιν της οποίας υπήρξεν παντελώς ξένος ο Κυπριακός λαός.

Αφ' ης δε διά της προσαρτήσεως της Κύπρου εις την Μεγάλην Βρετανίαν κατά την **5** Νοεμβρίου, **1914** η αγγλοτουρκική εκείνη συνθήκη μετά του παραρτήματος αυτής ηκυρώθησαν και τοιουτοτρόπως η βρετανική Κυβέρνησις αφέθη ελευθέρα να διαθέση κατά βούλησιν την Κύπρον, εδόθη εις ημάς να πιστεύσωμεν ότι η θέλησις του κυπριακού λαού θα ικανοποιείτο και ότι η μετά της Ελλάδος ένωσις, θα ήτο αναπόφευκτος διά

την Κύπρον συνέπεια του υπέρ του δικαίου των εθνοτήτων διαξαχθέντος μεγάλου αγώνος.

3. Παρά πάσαν εν τούτοις προσδοκίαν και παρά πάσαν υπαγόρευσιν δικαίου και ηθικής, η μετά το πέρας του πολέμου απάντησις της Βρετανικής Κυβερνήσεως, υπήρξε σκληρώς και αδικαιολογήτως αρνητική και ου μόνον τούτο, αλλά και εις τα έκτοτε αλληπαλλήλως γενόμενα διαβήματα του Κυπριακού λαού, όπως και ούτος εφ' όσον η εθνική αποκατάστασις του ένεκεν λόγων ανεξαρτήτων της θελήσεως του αναβάλλεται τύχη τουλάχιστον εκ μέρους της Βρετανικής Κυβερνήσεως της αυτής μεταχειρίσεως, ης έτυχον λαοί διαβιούντες υπό το σκήπτρον του Βρετανικού Στέμματος, ουδενός των οποίων υποδεέστερος τυγχάνει ο Κυπριακός Λαός, η Βρετανική Κυβέρνησις απήντησεν αρνηθείσα την παροχήν και στοιχειωδεστάτων πολιτικών ελευθεριών.

Επιπροσθέτως δε η Κυβέρνησις της Κύπρου μετήλθε πολιτικήν απέναντι ενός ιστορικού και νομοταγούς λαού μη συμβιβασομένην προς τας φιλελευθέρους αρχάς, ας η Μεγάλη Βρετανία επηγγέλλετο ότι ηκολούθει απέναντι των υπ' αυτής διοικουμένων λαών.

Η εν τη Νήσω Κεβερνητική εξουσία μετετρέπη κατ' ουσίαν εις δικτατορικήν συγκεντρώσασα περί αυτήν τα ευτελέστερα, λόγω χαρακτήρος και μορφώσεως, στοιχεία του τόπου, καταθλίβουσα δι' αυτών και μετ' αυτών τον λαόν διά δεσποτικών νόμων και δι' αλληπαλλήλων φορολογικών μέτρων, καταρρίπτουσα δε διά της τοιαύτης καθόλου πολιτικής προ των ομμάτων ενός ελληνικού λαού, τιμώντας εκ παραδόσεως το Βρετανικόν έθνος, το γόητρον του βρετανικού ονόματος.

Η Υμετέρα εντιμότης και η Βουλή των Λόρδων (ή Κοινοτήτων) δύνανται επί πάντων τούτων να αντιλήσωσι λεπτομερείας εκ των σταλέντων προς την Βρετανικήν Κυβέρνησιν Υπομνημάτων ημών υπό ημερομηνίας **3/16.12.1922, 8/21.1.1923, 25.2.1924** και εκ του υπομνήματος του ειδικού πληρεξουσίου κ.Σ. Αραούζου,

αντίγραφα των οποίων λαμβάνομεν την τιμήν να επισυνάψωμεν ὡδε.

4. Ανεξαρτήτως των ἄνωθι εκτεθεισῶν ἀπόψεων, ἡ κατάστασις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἐφθασε σήμερον εἰς τὸ ἐσχάτον σημεῖον τῆς ἀθλιότητος. Οἰκονομικὴ κρίσις ἄνευ προηγουμένου κατὰ τὰς τελευταίας τουλάχιστον γενεάς μαστίζει πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησίᾳ κατέπεσεν ἀπομείνασα σχεδόν ἄνευ ουδεμιᾶς ανταλλακτικῆς ἀξίας, ὁ χωρικός πληθυσμός πένεται ὑπὸ τὸ βάρος καταθλιπτικῆς φορολογίας, τὰ προϊόντα τῆς Νήσου συνεπεῖα κυρίως ἐλλείψεως προστατευτικῶν συμβάσεων μετ' ἄλλων κρατῶν παραμένουσιν ἀζήτησα ἢ πωλοῦνται εἰς εὐτελεῖς τιμάς, ὅλη δὲ ἡ Νήσος καὶ ἰδίᾳ ἡ ὑπαιθρος χώρα παρουσιάζουν εἰκόνα ἐσχάτης καὶ ἀπελπιστικῆς ἀθλιότητος.

Καθ' ὃν χρόνον ἄλλα κράτη καὶ δὴ ἡ Ἑλλάς, λαμβάνουσι πρόνοιαν πρὸς παροχὴν ἀγροτικῶν δανείων ἢ ἰδρύουσιν Γεωργικῶν Τραπεζῶν, ἀπήλλαξαν δὲ σχεδόν τὴν ὑπαιθρον χώραν τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν καὶ κατέστησαν διὰ τῆς προστασίας τῶν προϊόντων εὐημεροῦντα καὶ ἀκμάζοντα τὸν πληθυσμόν, ἐδῶ οὐδὲν μικρόν καὶ κατ' ὀλίγον παραμένει ἀκτήμων, ἀναζητῶν μακρὰν τῆς πατρίου γῆς τὸν ἄρτον αὐτοῦ,

Θα ἐκπλήξῃ, εἴμεθα βέβαιοι, Ὑμάς, τὸ γεγονός ὅτι καθ' ὃν χρόνον κυβερνώμεθα ἀπὸ τοῦ ναυτικώτερον κράτος τοῦ κόσμου, ἔχομεν μόνον ἀνὰ δεκαήμερον τακτικὴν μετὰ τῆς γείτονος Αἰγύπτου συγκοινωνίαν με ὑψηλοῦς διὰ τοὺς ἐπιβάτας ναύλους καὶ οὕτω μικρὰ γίνεται ἐκμετάλλευσις τῶν ἀπαραμίλλων ἐξοχῶν τῆς Νήσου, αἵτινες ἠδύνατο νὰ ἀποβῶσιν κέντρον προσελεύσεως ξένων καὶ πηγὴ πλουτισμοῦ διὰ τὴν νήσον.

Τὸ ρεῦμα τῶν ἐξ Αἰγύπτου ξένων ἐστράφη πρὸς τὴν Συρίαν συνεπεῖα τῶν εὐθυνοτάτων ναύλων τῶν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τούτῳ ἐπιχορηγουμένων ἀτμοπλοϊκῶν ἐταιρειῶν.

Βρετανικὴ διοίκησις ἄνευ συγκοινωνίας ἐπαρκούς, ἄνευ λιμένων, ἄνευ τηλεγράφων, ἐκτὸς μόνον

μεταξύ των πόλεων, άνευ τηλεφώνων, άνευ επαρκούς προστασίας, και εκμεταλλεύσεως των δασών, άτινα κατά τας επισήμους δηλώσεις του τέως Αρχιδασονόμου εν τω Νομοθετικώ Συμβουλίω ευρίσκονται εις ην κατά την αγγλικήν κατοχήν κατάστασιν, βρεττανική διοικήσις άνευ πραγματικής της γεωργίας προστασίας υπό εμπειρικών σήμερον διευθυνομένης άνευ προνοίας δι'αρδευτιά έργα και δι' εξεύρεσιν ύδατος εις τόπον του οποίου η γεωργία εξαρτάται εκ των καιρικών μεταβολών, βρεττανική διοικήσις εξαιρετικώς πολυδάπανος τροφοδοτούσα δι'ανδρών μισθών υπεραρίθμους ανωτέρους

Αγγλους υπαλλήλους, κύριον δε μέλημα έχουσα την είσπραξιν των φόρων, διά πωλήσεως εις πολλάς περιστάσεις και αυτών των απαραίτητων οικιακών σκευών, είμεθα βεβασι ότι δεν θα θεωρηθή αξία του Βρεττανικού ονόματος.

5. Παρά τας συνεχείς διαμαρτυρίας της Νήσου η Κυβέρνησις εξακολουθεί να εισπράττη παρά του Κυπριακού Λαού κατ' έτος ποσόν Λ. **92.800** ως μερίδιον της Κύπρου εκ της διά το Τουρκικόν χρέος επιβαρύνσεως ποσόν δε εκ Λ. **4.211.334** επληρώθη από της αγγλικής κατοχής υπό της πτωχής ταύτης νήσου ως φόρος υποτελείας.

6. Απέναντι τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων ης ασθενή μόνον εικόνα παρέχομεν ανωτέρω η Κυπριακή Κυβέρνησις μη δίδουσα καμμίαν προσοχήν εις την φωνήν του Λαού, επανειλημμένως υψωθείσαν ποικιλοτρόπως, εξακολουθεί αμερίμνως αντιμετωπίζουσα την κατάστασιν, περί ουδενός φροντίζουσα την κατάστασιν, περί ουδενός φροντίζουσα πάσαν εισήγησιν απορρίπτουσα διοικούσα δε τον λαόν διά τρόπου, όστις εξεγείρει και την μετριοπαθεστέραν σσειδήσιν.

Η τοιαύτη πολιτική διαβεβαιούμεν την Υμετέραν Εντιμότητα και την Βουλήν των Λόρδων (ή Κοινοτήτων) ότι έφερε τον Λαόν εις απόγνωσιν, ης μια πρόσφατος εκδήλωσις, ο καθ' όλην σχεδόν την νήσον ταυτόχρονος εμπρησμός δασών δύναται μεν κατά την

αντίληψιον ημών και παντός πεπολιτισμένου ανθρώπου να είναι καταδικαστέα, καταδεικνύει όμως την εσχάτην απελπισίαν εις ην περιήλθεν ο αγροτικός πληθυσμός παρά του οποίου, εναντίον των επανειλημμένων εισηγήσεων του τόπου αφηρέθησαν παλαιά δικαιώματα ιδιοκτησίας βοσκής και ξυλεύσεως εντός των δασών.

7. Οπως άλλοτε προς εξακρίβωσιν της θελήσεως του λαού διά την πολιτικήν τύχην της πατρίδος του εζητήσαμεν παρά της βρετανικής Κυβερνήσεως την διεξαγωγήν δημοψηφίσματος ούτω και τελευαίως προς εξακρίβωσιν της καταστάσεως, οίαν ανωτέρω περιεγράψαμεν, εζητήσαμεν την εις την Νήσον αποστολήν ειδικής ανακριτικής επιτροπείας. Δυστυχώς εις αμφοτέρα τα αιτήματα ημών ταύτα, η Κυβέρνησις της Α. Μεγαλειότητος απήντησεν αρνητικώς.

8. Εξηντήσαμεν μέχρι τούδε παν νόμιμον μέσον προς πραγμάτωσιν του πόθου και θεραπείαν των δεινών του λαού, αλλ' εις μάτην. Μικροί ημείς και αδύνατοι περιφρονήθημεν αδίκως και ασπλάχνως υπό των δυνατών. Νομοταγείς και εκ παραδόσεως φίλοι του βρετανικού έθνους, το οποίον εδιδάχθημεν τιμώμεν από απαλών ονύχων παρά το πλευρόν της Μεγάλης Βρετανίας κατά τον ευρωπαϊκόν πόλεμον, συνεργασθέντες μεθ' υμών, θλιβέντες ή χαρέντες μεθ' ημών και εφ' υμάς ελπίσαντες αμειβόμεθα σήμερα διά περιφρονήσεως ης δεν έτυχον φυλαί απολίτιστοι και εχθραί υμών.

9. Υπό τοιαύτας απαγοητευτικές συνθήκας και τοιαύτας λυπηράς περιστάσεις, μία και μόνη απέμεινεν εις ημάς ελπίς, η βοήθεια του παλαιφάτου Κοινοβουλίου, το οποίον απετέλεσε και αποτελεί την κρηπίδα της Βρετανικής ελευθερίας και την ελπίδα των καταδυναστευομένων λαών.

Βοηθήσατε μας, ακούσατε την φωνήν ημών, διότι είναι φωνή αδικουμένου λαού και απευθύνηα προς Κοινοβούλιον, υπό τους θόλους του οποίου τοσάκις κατά την ένδοξον αυτού σταδιοδρομίαν ηκούσθη η φωνή

της δικαιοσύνης συνήγορος των δυναστευομένων και των μικρών. Ακούσατε την φωνήν ενός μικρού, αλλ' ιστορικού λαού ζητούντος την βοήθειαν σας διά την εθνικήν αυτού ελευθερίαν, και μέρχρι της εκπληρώσεως ταύτης την ανθρωπίνην δε μεταχείρισιν του, ακούσατε την φωνήν ενός δυστυχούς λαού επικαλουμένου παρ' υμών εν εσχάτη απογνώσει την υμετέραν παρέμβασιν. Απευθυνόμενοι προς υμάς, έχομεν την πεποίθησιν ότι συνεπείς υμείς προς τας μακράς παραδόσεις του Βρετανικού Κοινοβουλίου, θα νομίσητε καθήκον υμών προς ένα ελληνικόν λαόν, φίλον, αλλά και προς υμάς αυτούς, να μας υποστηρίξητε και να δικαιώσητε τας προσδοκίας ημών.

Εννοούμεν πληρέστατα ότι η βρετανική Κυβέρνησις έχει υπ' όψιν την προσωρινότητα της Βρετανικής εν τη Νήσω κατοχής, διότι ουδείς των Κυπρίων δύναται ποτέ να φαντασθή ότι εναντίον της θελήσεως των τεσσάρων πέμπτων του κυπριακού λαού της ολότητος του ελληνικού πληθυσμού της Νήσου, θα κρατήται επί πολύ ακόμη δούλη η Πατρίς του, και εις επίμετρον εστερημένη ουσιωδών πολιτικών ελευθεριών, εις την έλλειψιν των οποίων κατά μέγα μέρος οφείλεται η οικονομική αυτού εξάντλησις και καταστροφή.

Βοηθήσατε μας λοιπόν επαξίως των ιδικών σας και ιδικών μας παραδόσεων να ενωθώμεν μετά της Ελλάδος. Αλλ' όσον σύντομον και αν απαιτή τον χρόνον της επιτεύξεως της Εθνικής ημών ενώσεως η δικαιοσύνη και η ηθική, μη αφήσητε τον Κυπριακόν λαόν να τύχη της εθνικής αυτού ελευθερίας εν καταστάσει εσχάτης πενίας και αθλιότητος.

Διατελούμεν

μετά βαθυτάτης υπολήψεως

Ο Κύπρου ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ

Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου

Προς την Αυτού Εντιμότητα
Τον Πρόεδρον της Βουλής
των Λόρδων (Κοινοτήτων)

Εις Λονδίνον

Αλλά εδώ το Εθνικό Συμβούλιο συνάντησε άρνηση για βοήθεια, γιατί οι δυο Βουλές αρνήθηκαν να ασκήσουν πίεση στη Βρετανική Κυβέρνηση για να παραχωρηθεί στους Έλληνες Κυπρίους η ένωση με την Ελλάδα.

Η απάντηση ήλθε στις **15** Δεκεμβρίου **1924** μέσω του γραφείου του Αρχιγραμματέως της Κυβέρνησης:

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Μακαριώτατε,

Σε σχέση με την επιστολή σας ημερομηνίας **14** Οκτωβρίου **1924** που απευθύνεται προς τον Μ. Αρμοστή με έγκλειστο αντίγραφο αναφοράς την οποία απευθύνετε κατά την ιδίαν ημερομηνία κατ' ευθείαν προς τις δυο βουλές, σε σχέση προς την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα και προς άλλα ζητήματα, πήρα εντολή από την Α. Εξοχότητα να πληροφορήσω την Μακαριότητα Σας, ότι ο Υπουργός των Αποικιών έδωσε οδηγίες όπως πληροφορηθείτε ότι οι επιστολές Σας λήφθηκαν από το Λόρδο Καγκελλάριο και τον Πρόεδρο της Βουλής των Κοινοτήτων, οι οποίες φοβούνται ότι αδυνατούν να ενεργήσουν όπως επιθυμείτε.

Εχω την τιμή να διατελώ, Μακαριώτατε
Ευπειθής θεράπων της Σεβασμιότητας Σας

Ι.Μ.ΕΛΛΙΣ

Προσωρινώς Αρχιγραμματέας της Κυβέρνησης

Μακαριώτατο
Αρχιεπίσκοπο Κύπρου
Λευκωσία

Το Δεκέμβριο του **1924** ενώ αναμένονταν νέες εκλογές παραιτήθηκε από το Εθνικό Συμβούλιο ο δικηγόρος Ιωάννης Κληρίδης, λόγω όπως ανέφερε σε επιστολή του προς αυτό (**Ελευθερία 3.12.1924**) "της χαλαράς πολιτικής την οποία εξασκεί το Συμβούλιον και δηλούντος ότι είναι έτοιμος να συνεχίση τας

υπηρεσίας του διά την εθνικήν υπόθεσιν της νήσου και ως απλούς στρατιώτης"

Ο Κληρίδης όμως δέχθηκε επαναεκλογή στη νέα Εκτελεστική Επιτροπή του Εθνικού Συμβουλίου που εκλέγηκε το Μάρτη του **1925**.

Στη νέα Εκτελεστική (Ελευθερία **18.3.1925**) περιλαμβάνονταν οι Θ. Θεοδότου, Ι. Οικονομίδης, Ν. Πασχάλης, Ν. Λανίτης, Γ. Μαρκίδης, Ι.Κ. Κληρίδης, Κ. Ζαννετίδης, Ερατοσθένης Ιερείδης και Πάυλος Κυθραιώτης.

Τους δασκάλους αντιπροσώπευε ο διευθυντής της Αστικής Αγίου Σάββα Χαράλαμπος Παπαδόπουλος.